

Overweging 30 mei 2021

“Ga op weg, maak alle volken tot leerlingen door hen te dopen in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.” Beste Matteüs, deze woorden van jou hoorden we zonet. We zijn nu bijna 2000 jaar verder. Wij zitten hier met een groepje gedoopten 3000 km verderop. We zijn samengekomen in een kerkje aan de Palestinastraat (Galileastraat) We zijn begonnen met de woorden: In de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest. Vandaag vieren we de zondag van de Drie-eenheid. Dat bestond in jouw tijd nog niet. In de 14^e eeuw heeft paus Joh. de XXIIe dit feest ingevoerd. In jouw lezing van vandaag kom je de theologie van de Drievuldigheid nog niet tegen. Die is een paar eeuwen na Jezus dood ontstaan. “Ga op weg, maak alle volken tot leerlingen door hen te dopen in de naam van de Vader, Zoon en Geest.” Bij deze zin wil ik vandaag wat stilstaan, beste Matteüs.

Maakt allen tot leerlingen! Iemand tot leerling maken. Wat is dat?? Het is niet hetzelfde als iemand tot bekeerling maken. Ook niet een catechismus van buiten leren. Leren, het joodse ‘lernen’ is geen ‘vrijblijvende intellectuele bezigheid’. NEE, hij wordt aangesproken op zijn verantwoordelijkheid. Hij wordt geconfronteerd met de vraag: Wat doe JIJ met wat jij leert?? Welke consequenties heeft dat voor jouw leven? Een pupil is iemand die een levenshouding inoefent. Leren vereist ook een kritische houding: de durf om voortdurend vraagtekens te zetten. Niets is vanzelfsprekend. Ook niet de relatie met God. De rabbi vraagt niet om geloofd te worden. Het gaat erom dat jij leert. “Pittige discussies worden zeer op prijs gesteld!” Zo las ik op een website van een joods leerhuis. Het is niet toegestaan de ander te bekeren tot jouw geloofsopvatting! Niemand mag absolute gehoorzaamheid opeisen. Want als het over God gaat, zijn we allemaal beginners. We weten niets over God! We vangen misschien wel eens een glimp van Hem op. Maar Hij ontglipt ons ook steeds weer.

‘Maak iedereen tot leerling door hen te dopen, onder te dompelen in de Vader, Zoon en de H.Geest. De afgelopen weken heb ik erover nagedacht wat dit voor mij betekent: Leerling zijn van de Vader, Zoon en H.Geest. Daarover wil ik u iets vertellen: Allereerst pupil van de Vader: Wat ik van anderen leer. Wat ik nog steeds onderzoek. Wat me diep raakt en inspireert, maar ook angstig maakt. Wat ik misschien wel 90 % van de tijd vergeet: dat is het volgende besef wat in mij aan het groeien is: Ik heb mezelf niet bedacht. Dat mijn hart klopt, er bloed door mijn aderen stroomt - dat heb ik niet aan mezelf te danken. Dat ik kan ruiken, herinneren, denken, horen: idem dito. Dit zijn allemaal zeer grote geschenken, waar ik steeds meer van onder de indruk raak. Van wie ik dat gekregen heb? Dat weet ik niet. Gewoon toeval? Dat wil er bij mij niet in. Ik ontvang dit van een Geheim. Zomaar! Voor niks. Dat Geheim noem ik toch het liefste: God. Soms Oerbron, Oergrond. God is mijn diepste Grond. Zolang het Zijn van God door mij heen stroomt, ben ik er. Dit Zijn van God stroomt door Alles wat leeft. We zijn één familie. Dit besef vormt mij langzaam (!)om. Kleine kinderen hebben soms ook dit Godsbesef: Sofie zit bij opa op schoot. “Opa, heeft God jou gemaakt?” “Ja leef kink, lang geleden heeft God mij gemaakt. “Heeft God mij ook gemaakt?” “Jazeker leef Sofie, God heeft jou niet zo lang geleden gemaakt.” Sofie aait opa over de wangen en zegt: “God wordt er wel steeds beter in, he?”

Vervolgens leerling van de Zoon: Niet alleen om te groeien in dit Godsbesef, ga ik bij Jezus in de leer. Maar ook om het volgende: Een Voerendaalse jongere vroeg ooit aan een boeddhistische Lama: Waarom bent u boeddhist geworden? Hij wist dat in een paar secondes te vertellen: “Omdat ik Hitler in me heb en Boeddha of Jezus. Ik wil graag meer op Boeddha lijken. Daarom!” Daarom ga ik in de leer bij Jezus! “Onze Lieve Heer heeft ons met ons gebreken over de wereld gezaaid. Zorg dat het de spuigaten niet

uitloopt!”(Timmermans) Zo hoop ik Mens te worden. Leerling van Jezus zijn spreekt me ook veel meer aan dan Jezus navolgen. Dat is te hoog gegrepen. Navolgen verkrampst me. Ik moet dan van alles. Als leerling mag ik vragen stellen. Met hem in discussie gaan. Zeggen: “Hier ga je me te ver!” Wel steeds de confrontatie met de vraag: Wat doe Ik met wat je me vandaag leert.

Tot slot in het kort: leerling van de Geest: Dat is voor mij leren luisteren naar je hart. In een mailwisseling met Rob zei Geert het zo en mooier kan ik het niet zeggen: “De diepere innerlijke stem in mij, in ons, die staat voor Leven, voor volheid, voor echtheid, voor waarachtigheid, voor authenticiteit, voor gerechtigheid en liefde. Voor inzet voor deze waarden. En voor verzet tegen alles wat deze waarden aantast.” Deze stem hoorde Mozes lang geleden. En kunnen wij in ons hart horen, als we daar tijd voor nemen. Beste mensen, op deze wijze ben ik graag pupil van de Vader, Zoon en de H. Geest. En zo kan ik van harte een kruisje maken. Iets wat ik eigenlijk zelden heb gekund. AMEN.